

(تقریب الاذهان من تجوید القرآن)

والاخد بالتجوید حتم لازم * من لم يوجد القرآن آثم
لأنه به الا له انزالا * وهكذا منه البناوصلا

مقدمة جزرية

واخذ القارى بتجويد القرآن وهو تحسين الفاظه باخراج المروف من
مخارجها واعطاء حقوقها من صفاتها وما يترب على مفراداتها ومركتباتها
فرض لازم ہ حتم دائم ثم هذا العلم لاختلاف في انه فرض كفاية
والعمل به فرض عين في الجملة على صاحب كل قرآة ورواية ولو
كانت القرآة سنة او ما دعائق التجويد على ما سيأتي بيانه فانما هو
من مستحسناته * المنح الفكرية بشرح المقدمة الجزرية
للشيخ على بن سلطان القارى رحمة البارى

— اثر الفقير ابى محمد صالح جان محمد بن محمد جان البارودى —

بو کتاب باصمه سنہ رخصت بیرلیڈی سانکت پیتر بورخاں
۱۲ نچی دیکابر ۱۸۹۹ نچی بلده *

بو کتاب قزان اونیویرسٹیتی ننک طبع خانہ سنہ باصمه
اول نومبر ۱۹۰۰ نچی بلده *

Дозволено цензурою. С.-Петербургъ, 22 Декабря 1899 г.

КАЗАНЬ.

Типо-литографія ИМПЕРАТОРСКАГО Університета.

1900.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآلها وصحبه
 اجمعين (اما بعد) بو رساله ده احکام تجویدی مبتدی لر کا ضرور
 ولازم او لان مقدار ایلان بر مقدمه وسکن باب وبر خانمه او زره
 بیان ایدیلور والله المستعان والیه المصیر مقدمه فن تجویدده
 بلما کی نیوش او لان بعض الفاظ مصطلحه هن بیانده در (ای) مبتدی
 بلکل سن که حرکه آست اوست انور در سکون بو حرکه لرننک
 بو لاما ویدر ضمه = انور فتحه = اوست کسره = آست او لان حرکت ندر
 نون ساکنه = بو اوچ حرکه دن هیچ قایوس آنده او لمیان نون در
 تقوین = ایکی انور یا که ایکی اوست و یا که ایکی آست او لان
 یerde ایتو لکان نون در استعلاء = حرفلرنی اینکان و قنده تلننک یوقار و
 طرفه چقماقیدر استفاله حرفلرنی اینکانده تلننک تو بان طرفه میل
 اینما کیدر تفحیم = حرفلرنی اینکانده آغزی نول درب تاوشنی فالون
 ایدوب حرفلرنی فالون قلاماقدر ترقیق = حرفلرنی اینکانده آغزی
 ایکی طرفه جایوب آوازنی نچکه اینما کدر قلله = حرفلرنی ساکن
 وقتده مخ رجل رینی یا پشدرب دفعه قوئله قو برمقد در قلله حرفلرنی
 بشدر (قطب جد) حرفلرنی اظهار = هر حرفنی او زینه نیوشلی
 بیرون ندن چقاروب بشقه هرفکه او خشاوند صاف لانوب آیروب آیروب

تلفظ ایتما کدر **ادگام** = ایکی حرفنی بر سینی ایکنچی سی غه گر توب
 بر حرف کبی ایتما کدر غنه = بروندن کلکان تاوش دره **اقلاب**
 نون ساکنه یا یسه تنوین (بأ) حرفینه یو لقسه میم حرف نه
 آلسرب میمنی غنه ایله یا شرماکدره **اخفا** = نون ساکنه یا خود
 تنوین اوں بش حرفنک بروندن آللہ کاسه او زینه تیوشلی بروندن
 چقارمای فقط بروندن تاوش **ایدوب** چقارمقدرو دخی میم **ساکنه**
 (بأ) حرفینه یقین او لسه یا شروب غنه ایله چقارمقدره **مخرج**
 آغزده حرفلر چقاچق بردره مد = (واو، الف، یا) حرفلری ایله
 نفسنی یعنی صولونی و آوازی صوزماق وصل = سوز آراسنده
 اصلاً صولونی و آوازنی او زماندن بربری آرتندن تو تاش او قوماقدره
 وقف = سوز آراسنده صولو آلو قدر تورماقدره سکنه =
 سوز آراسنده آوازنی کیسوب صولونی او زمای یعنی صولو آلمای
 ایکنچی سوزنی او قوب کیتماکدره والله اعلم
باب اول مخارج حروف یعنی حرفانک چقاچق بـ لـ فـ نـی
 بیان دور (معلوم) اوله کـه عـرب فـاشنـدـه حـرفـلـرـی یـکـرـمـی توـقـزـ
اب ت ث ج ح خ د ذ ر س ش الخ در وبو
 حرفانک مخارجی کـوـبرـاـکـ عـلـمـاـ فـاشـنـدـه اوـنـیدـیـدرـهـ (اوـلـکـنـ مـخـرـجـ)
 جوف در یعنی بوغاز ایله آغز اچنده اولان بو شلق دور موندن مـدـ
 حرفـلـرـی چـقارـ حـرفـ مـدـ اوـچـدرـ (واـیـ) حـرفـلـرـیدـرـ بوـ حـرفـلـرـ صـولـوغـهـ
 اـبـیـارـ چـقارـلـرـ صـولـوـ اوـزـونـ اوـلـسـهـ اوـزـونـ اوـلـوـرـلـرـ اـکـرـ صـولـوـ قـسـقهـ
 اوـلـسـهـ قـسـقهـ اوـلـوـرـلـرـ (ایـکـنـچـیـ مـخـرـجـ) بوـغـازـ توـبـیـ درـ یـعـنـیـ کـوـکـرـاـکـاـ

یقین اولان یریدر بوندن اول (همزه) صنکره (ها) حرفهای چهار
 (اوجو نجی مخرج) بوغاز اورنه سیدر بوندن اول (عین) صنکره (خاء)
 حرفهای چهار (دور دنچی مخرج) بوغاز نک آغزگه یقین یریدر بوندن
 اول (غین) صنکره (خاء) حرفهای چهار (بشنجی مخرج) تل توب ایله
 آغزنه نک یوقاری توریدر بوندن (فاف) چهار (آلتچی مخرج) فاف
 مخرجی شبیدر لکن آندن بر بارمغ قدری تو باندر آغزگه یقین در
 بوندن (کاف) چهار (بیدنچی مخرج) تل اورناس ایله تو غرسنلا اولان
 اوست طرفدر بوندن اولا (جیم) صنکره (شین) صنکره (یاء) حرفهای
 چهار (سکننچی مخرج) (با) مخرجی تو غرسنلا تل چیتی ایله آنک
 فارشو سنده اولان یوقارغی تسلردر آلداغی دورتتش کا قدردر بوندن
 (ضاد) چهار (توفزنچی مخرج) تل نک (ضاد) مخرجی آرتندن چیتی
 ایله اوچنه قدر یری فارشو سنده اولان یوقارغی آلدن دوره تسلر زک
 ایت لری برله بوندن (لام) چهار (اونو نچی مخرج) تل اوچی ایله
 آلداغی ایکی اوست تشن ایتلریدر بوندن (نون) چهار (اون بر نچی
 مخرج) تل اوچندن بر آز بوزی ایله یوقاری آلداغی ایکی تشن
 استوندنه اولان چقور دور بوندن (رأ) چهار (اون ایکنچی مخرج) تل
 اوچی ایله ایکی اوست آل تسلرنک یوقاری نصفی در بوندن اول (ناء)
 صنکره بر آز یوقاریدن (دال) ینه یوقاریدن تشن تو بندن (طاء)
 حرفهای چهار (اون اوچو نچی مخرج) تل اوچی ایله ایکی اوست آل
 تسلرنک تو بان نصفی در بوندن تل اوچی ایله تسلری برابر اینتمک
 ایله (ظاء) صنکره تل اوچنی بر آز تشقاری چفارمغ ایله (ذال) ینه

زیاده چقارمک ایله (ثاء) حرف‌لری چقار (اون دور دنچی مخرج) تل اوچی
 ایله ایکی آست آل تشنلر نک یوقاری نصفی در بوندن اوّل (صاد) بر
 آز یوقاریدن (سین) و بر آز یوقاریدن تشنلر نک اوچلرندن (زا) (زای)
 حرف‌لری چقار (اون بشنجی مخرج) یوقاری آل ایکی تشنلر نک اوچی
 ایله آست ایرون ایچی در بونبن (فاء) حرف چقار (اون آلتنجی
 مخرج) ایکن ایرون در بوندن تمام قابل‌امق ایله (باء) بر آز ضعیف
 قابل‌امق ایله (ميم) و ایکن آراده بر آز آچقلق قالدرماق ایله (واو)
 حرف‌لری چقار (اون بدنچی مخرج) خیشومدر یعنی بورون ایچی در
 بوندن (نوں ْخفا) ایله ْغنه چقار تنبیه بو حرف‌لر نک مذکور مخرجلردن
 چقماقنى بلمک بو طریقه در که اول حرف‌نى ساکن قلوب اولینه همزه
 گلتوروب اول حرف‌نى ایتوب فارامقدار آواز فای یرده بتسه شول بر
 شول حرف‌نک مخرجن اولور مثلا با حرف‌نک مخرجنى بلماکچی اولساق
 آب دیب ایته‌مزده ایکن ایرون بر برسینه قابل‌انوب آواز چقادور بس
 معلوم اوله که باننک مخرجی ایکن ایروندر بشقه حرف‌لری بونکا قیاس
 ایدله الله اعلم بالصواب *

﴿ باب ثانی نون ساکنه ایله تنوین حکملری بیاننده دور
 بو بابده دورت فصل واردور

﴿ فصل اظهار بیاننده دور هرچنان نون ساکنه ایله تنوین
 (همزه ها عین ها غین خا) حرف‌لرندن برینه یقین اولوب آلن کلسه اول
 تنوین ایله نوننى اظهار ایتمک واجب اولور یعنی او زینه تیوشلى
 بوندن چقارمک لازمر بو حرف‌لر ف حروف حلق و حروف اظهار دیورلر

و بُو نون ايله مذكور حرف‌لر کاه وقتنه بر کلمه‌ده او لورلر وبعضاً وقتنه
آيريم آيريم کلمه‌ده او لورلر اما تنوين دا قما مذكور حرف‌لردن آيريم
کلمه‌ده او لور بس بو اورنده اون سكنز مثال وارد نون ايله حرف‌لر بر
کلمه‌ده اولاني (یناون) (ینهون) (انعمت) (ینختون) (فسينغضون)

(المنخفقة) کبی ايکيسی ايکي کلمه‌ده اولاني (من آمن) (من هاد) (من
عند) (من حکيم) (من غل) (من خاف) کبی تنوين (عذاب اليم)
و و و جرف هار (حکيم علیم) (غنى هميد) (حليمًا غفوراً) (يومئذ خاشعة) کبی

فصل ادغام يياننده در هر فچان نون ساکنه ايله تنوين
(برملون) حرف‌لردن بر ينك آلدنده کاسه تنوين ايله نونني مذکور
حرف‌لر کا ادغام فلمق واجدر بو ادغام ايکي تورلى در برى غنهلى دور
حرف‌لري دورت در (ینمو) حرف‌لريدر (من يومن) (من نشاع) (من منع)
(من واق) کبی تنوين (وبرق يجعلون) (يومئذ ناعمه) (مثلاً ما
بعوضة) (غشاوة ولهم) کبی ايکيچسى غنهىز ادغامدر حرف‌لري (لر)
حرف‌لريدر (من ریم) (من للن حکيم) کبی تنوين (وابل لکل) (غفور
و رحيم) کبی تنبیه اکر نون ساکنه ايله بو آلتى حرف‌لردن برى بر
کلمه‌ده جيولسەلر ادغام ايد لاماڭ بلکه اظهار ايد ليلور (قنان)
(صنان) (بنيان) (دنيا) کبی *

فصل اقلاب يياننده در هر فچان نون ساکنه ايله تنوين دن
برى (با) حرفينه يقين او سه اول نون ايله تنوينى ميم ساکنه كا

آشکرلوب اول میمی غنه ایله یا شرلور (من بعد، آن بهم، سمیع بصیر) کبی
 فصل اخفا بیانند در هر قیان تنوین یا نون ساکنه قالغان
 اون بش حرف نک بری نک آلدند کاسه اول نون ایله تنوین نی اخفا
 ایتمک یعنی اوزینه تیوشلی یرندن چقارمای بلکه فقط بورندن کلان
 ناوشن گنه ایتمک واجب اولور اول اون بش حرف بونلدر (من د
 ث ک ج ش ق س د ط ز ف ت ض ظ) تنبیه نون
 ساکنه بو حرف لر ایله بعض وقتیه بر کلمه ده اولور لر و کاها آیریم
 آیریم کلمه ده اولور لر اما تنوین مذکور حرف لر ایله بر کلمه ده
 جیوملاسلر نون ایله حرف بر کلمه ده جیولسه مثالی (ینصر کم) (مندر)
 (منشور) (ینکشون) (فانجیناه) (ینشی) (ینقلب) (منساته) (اندادا)
 (ینطبقون) (انزلنا) (انفر وا) (انتهوا) (منضود) (ینظرون) کبی نون
 ایله حرف ایکی کلمه ده اولسه مثالی (آن صد و کم) (من ذکر) (من ثمرة)
 (من کان) (آن جاء کم) (من شاء) (ولئن قلت) (آن سلام) (من دایه)
 (وان طائفنان) (فان زللتم) (وان فاتکم) (من تختها) (آن ضللت) (ان
 ظنا) کبی تنوین نک مثالی (ربحا صرصر) (سراعاً ذلك) (جمیعاً ثم)
 (عاداً کفروا) (شیئاً جنات) (علیم شرع) (شیء قدیر) کبی
 باب ثالث نون مشدده و میم ساکنه و میم مشدده حکم لری بیانند در
 (بو بابده ایکی فصل وارد)

فصل نون مشدده بیانند در معلوم اوله که نون مشدده

ایکی تورلی در بری اوّلدن تشیدلی یعنی ادغام قیلماسدن تشیدلی
اولان در آن آن کبی و بری ادغام سببلی تشیدلی اولان نوندر

(من نشائی من نور) کبی هر ایکی نوع نون لردہ غنہمی اظهار قلمق واجبد
میم مشد ده حکمی نون مشد ده حکمی کبی در (ثم اما هم تم مالهم من) کبی

— فصل میم مشد ده حکمی نون مشد ده حکمی کبی در (ثم اما هم تم مالهم من) کبی

— فصل میم ساکنه حکم لری بیانندادر) معلوم اوله که میم ساکنه

حرف مد اولان الف دن بشقه حرف آلدنده کلسه آندک اوچون اوچ

حکم وارد ر (حکم اول اظهار در) هر فچان میم ساکنه اوزی اوخشاشلی

میم وباً حرفتندن بشقه حرف آلدنده کلسه اظهار ایتمک واجبد

(انعمت یمکثون علیهم ولا الصالیب) کبی (حکم ثانی ادغام در) هر فچان

میم ساکنه اوزی اوخشاشی اولان میمه یقین کلسه ایکنچی میم کا کرفوب

بر حرف کبی تلفظ ایتمک واجبد وهم ادغام سببلی تشیدلی اولدغی

اوچون غنہ قلمق واجب اولور (مالهم من، ان کنتم مومنین) کبی

— حکم ثالث اخفا دور (هر فچان میم ساکنه (با) حرف آلدنده کلسه اول

میمی غنہ ایله یا شروب ایتمک واجبد (یعتصم بالله، ترمیم بمحاجة) کبی

— و دخی معلوم اوله که میم ساکنه فاً ایله واو حرف آلدنده کلسه اخفا

ایتمکدن احتراز ایدوب کامل یرندن چقارمق غه اجتهاد ایتمک تیوش

ولازمر (علیکم فتاب، یهم و یمدھم) کبی

— باب رابع (اللامی و فعل لامی حکمی بیانندادر) معلوم اوله که بولام اوچون

ایکی فصل وارد

— فصل اللامی نک حکمی بیانندادر) معلوم اوله که بولام اوچون

ایکی حکم واردور بری (اظهاردر) هرچنان بو لام بو اون دورت حرفدن
 برینک آلدندہ کلسه اظهار ایدیلوز حرفلر بونلدر (ایغ حجّک و خف
 عقیمه) و بو حرفلره حروف قمریه دیرلر مثالی (الاحد، البدیع، الغفور
 الحکیم، الجمیل، الکریم، الودود، الخافض) کبی دور ایکنچی سی (ادغامدر)
 چنان بو (لام) قالغان اون دورت حرف ننک برنندن آلدہ کلسه اول حرف کا
 ادغام ایدیلوز اول حرفلر بویت کامه لری زک اول حرفلری در (بیت)
 طب ثم صل رحاما تفرض ضف ذانعم دع سو ظن زر شریقا للشکرم
 مثالی (الظاهر، الثاقب، الصادق، الرائع، الثناء) کبی بو حرفلره حروف
 شمسیه دیرلر * تنبیه * لامنک مذکور حرفلرکا ادغامی غنه سزدر مکر
 نونغة ادغامی غنه ایلاندر

﴿فَصَلَلْ﴾ فعله اولان لام بیانندہ معلوم اوله که فعله اولان لام
 کرک اولده کرک اور تاده و کرک آخرده اولسون لامدن بشقه شمسیه
 حرفلرندن برینه یقین کلسه اول لام اظهار قلاماف واجبدر (قل نعم
 قلنا، النقی، النقم) کبی

﴿باب خامس﴾ ادغام نک قسم لری بیانندہ در وبو بابیه اوج
 فعل وارد

﴿فَصَلَلْ﴾ ادغام مثیلین بیانندہ در هرچنان ایکی حرف صورت نام
 و محراجه و صفاتنکه بر اولسہ لر اول ایکی حرف مثیلین اولور ایکی (باء)
 وایکی (جیم) وایکی (سین) کبی موندایون ایکی حرفنک اولی

ساکن اولوب ایکنچسی غه یقین کلسه ادغام مثیبن اولور (آن اضرب
بعصاک، رجَّتْ تجارتُمْ، عصوا وَكَانُوا) کبی

﴿فِصْل﴾ ادغام متقار بین بیاننده هر قجان ایکی حرف صورتند
بشقه وهم صفاتنده مختلف لکن مفرجهه بری بر یکه یقین اولسه متقار بین
اولور (دال) ایله (سین وجیم و ذال) کبی (ولام) ایله (را) (ونون)
ایله (را ولام) کبی قجان موند ایون ایکی حرف بری ساکن اولوب
ایکنچسی غه یقین اولسه ادغام متقار بین اولور (قد سمع، قُلْ رَبِّ، مِنْ
رَبِّ، وَلَقَدْ جَاءَ) کبی *تبیه* بو متقار بین اولان هرفان گرچه کوب
اولسه ده امام خفصنک امام عاصمن روايتینه کوره ادغامی اختیار
ایدیلانی اوچدر (قاف) (نوون) (لام) دور (قاف) کافکا ادغام اولنور
(آل نخلقُكُمْ مِنْ) کبی (نوون) راغه ادغام اولنور (مِنْ رَبِّهِمْ) کبی مکر
سوره قیامده (مِنْ رَأِيْدَه) اظهار ایدیلوب سکته ایله اوقلور (لام) بو
دخی نون کبی راغه ادغام ایدیلور (قُلْ رَبِّ بْلَ رَفْعَهُ اللَّهِ الْيَهِ) کبی مکر
سوره تطغیفده (بَلْ رَانَ) ده اظهار ایدیلوب سکته ایله اوقلور

﴿فِصْل﴾ ادغام متجانسین بیاننده در هر قجان ایکی حرف صورتند
و صفاتنده بشقه اولوب مفرجهه بر اولسه لر متجانسین اولور (میم) ایله
(باء) و (نا) ایله (طا) و (دال) کبی موند ایون ایکی حرفنک بری
ساکن اولوب ایکنچسی غه یقین اولسه ادغام متجانسین اولور (انقلت
دعوا اللَّهُ، آمَنْتُ طَائِفَةً) کبی *تبیه* بو حروف متجانسه گرچه کوب

اولسدهه امام حفص فاشنده ادغامی اختیار ایدیلانی بشد (دال)
و (ذال) و (طاء) و (نا) و (با) هرفلر بدر (دال) نا کا ادغام او لنور
(قد تبین) کبی (ذال) ظاکه ادغام او لنور (اذظلموا) کبی (طاء) نا کا
ادغام او لنور (بسطت، فرطت) کمی اما طاده اطباق صفتی فلائق واجبدور
(نا) دال و طا کا ادغام او لنور (آمنت طائفة، اثقلت دعوا الله) کبی (با)

میم که ادغام او لنور (یابنی ارکب معنای) کبی اما (نا) حرف ذاله یقین کاسه
اما حفصدن ایکی روایت وارد اظهار و ادغام (یلهث ذلك) کبی

باب سادس مدنک اقسام واحکامی بیاننده در وبو با بدہ

دورت فصل وارد

فصل مدنک قسم لری بیاننده در معلوم اوله که مد ایکی
قسمدر بری (اصلی) که آننک مقداری بر الف مقدار بدر یعنی الف
دیو ایشور قدردر اکبر بو قدر مد او لنمسه حرف مد اصلا حاصل او لمیز
ضایع او لنور (نوحیها) ده کی وا یای الف کبی ایکنچسی (مد فرعی)
که اسباب مد دن بری ایله اصلی دن زیاده ایدیلان مد در اسباب مد
ایکنیدور همزه و سکون در وبو مد فرعی واجب ولازم وجائز او لنور

فصل مد واجب بیاننده در هر نچان بر کلمه ده حرف مد دن
صونک سبب مد همزه واقع او لسه مد متصل او لنور (جاء) (جیء) (سوء)
کبی بو مد متصل نک مدی بالاتفاق واجبدور و بونک مقداری امام
حفص فاشنده دورت الف قدردر

فصل مد لازم بیاننده اکبر بر کلمه ده حرف مد دن صنکره

سبب مد سکون لازم اولسه مد لازم اولور سکون لازم وصله وهم
 وقف حالتنده ثابت اولان سکون در بو مد لازم کاه وقتنه حرف اسم لرنان
 اولور سبب مد اولان سکون خفیف یعنی تشید سز اولور (آلر) ده
 لامنک مدی کبی یا یسه تشیدیلی اولور نقیل نامنده اولور (آلم) ده
 لامنک مدی کبی و کاه وقتنه حرف اسمدن بشقه ده اولور سبب مد
 اولان سکون خفیف اولور (آلآن) کبی یا یسه نقیل اولور (د آیه تامر و ف)
 ولا (الضالین) کبی و کاه وقتنه سبب مد اولان سکون لازم آلدنه حرف
 لین اولان (واو) ایله (باء) واقع اولور بونی مد لین لازم تسمیه ایدر ار
 (که بعضاً وهم عشق ده) اولان عین مدی کبی بو اوج فسم مد لازمنک
 مدی واجدر و مقداری دورت الف قدر در مکر عین ده تو سط هم جائز در
 (وقف) مدل مدق جائز بیاننده در معلوم اوله که حرف مد ایله سبب
 مد اولان همزه آیریم آیریم کلمه ده اولسه ده مد منفصل اولور
 (یا ایها، توبوا إلى الله، يُوحى إِلَيْهِ) کبی و دخی حرف مد دن صنکره
 سبب مد سکون عارض اولسه مد عارض اولور (نستعین بعلمون) کبی
 سکون عارض وقف حالتنده گنه بوله تورغان سکوندر بوقسم مد ده آخر
 کلمه انور لی اولسه یدی وجه ایله وقف قیلماق جائز اولور واکر
 آست لی اولسه دورت وجه ایله واکر اوست لی اولسه اوج وجه ایله
 وقف قیلماق جائز اولور تفصیلی انشا الله کیفیت وقف بابنده کلور
 و دخی حرف لین دن صنکره وقف اوجون سکون عارض اولسه مد لین

عارض اولور (حدَر المُوتِ وَالصَّيْفِ، مِنْ خُوفِ) کبی و دخی کامه‌نک
 آخرینه توانشقان (ها) ضمیری اتوري یا آستنی اولسه و ما قبل لری
 حرکتی اول (ها) صونکنده او مديه و یا مدیه چقاروب او قلور
 (انه، به) کبی واکر هانک آلدی حرف حرکتی اولسه واو یا چقارلس
 مکر سورة فرقانده (و يخلد فيه مهاناده) یا چقارلور موندایون حرف
 مدن صنکره همزه کاسه مد منفصل اولور (من عَلَمَهُ الْأَبْمَا شَاءَ، عِنْدَهُ
 الْأَبْدَنَه) کبی بودرت قسم مدنک مدلری جائزدر امام‌عفص قاشنک
 مختار دورت الف قدری مد او مقدر (الله اعلم بحقيقة الحال واليه المرجع والمآل)
 باب سایع حفظی لازم اولان حکملر و تجویدی چوک اجرایدیلور
 آن بیان ایدار بو بابده بش فصل واردور
 فصل را حکملری بیاننده در رانک ایکی حکمی وارد
 بری (ترقيق در) فیان را آستنی اولسه و دخی ساکن اولوب ما قبلی
 آستنی اولسه و دخی راده ساکن وما قبلی ده ساکن اولوب آنک
 ماقبلی آستنی اولسه و دخی را ساکن اولوب حرف لین اولان یا
 صونکنده واقع اولسه بودرت حالنه همه سنده رائی ترقيق ایدیلور
 یعنی چکه او قمک واجبدر مثالی (رجال، بالير، واصطبر، واستغفره، قدیر،
 بصیر، خبیر، خیر، سیر، ضیر) کبی ایکنچس (تفخیم در) فیان را اتوري
 یا اوستنی اولسه قالون او قلور (رحمه، ربما) کبی و دخی را ساکن
 اولوب ماقبلی اتوري یا اوستنی اولسه قالون او قمک واجبدر (ترحمن،
 ترجعون) کبی و دخی ما قبلی ده ساکن اولوب آنک ماقبلی اتوري

يا اوستلى او لسه قالون ايتمك واجبدر (غَفُورٌ تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ) كبي
ودخى را ساكن او لوب ما قبلى آستلى او لوب حرف استعلا آلدنده
واقع او لسه قالون او قلور (مرصاداً فِرطَاسِ فِرَقَة) كبي اما (فَكَانَ ذُلُّ
فرق كـالـطـوـدـ العـظـيمـ دـهـ) ترقـيقـ وـهمـ تـفـخـيمـ جـائـزـ درـ وـدخـىـ رـاـ سـاـكـنـ اوـ لـوبـ
ماـ قـبـلىـ عـارـضـيـ اـولـانـ آـسـتـ اـيلـانـ حـرـكـةـلىـ اوـ لـسـهـ قـالـونـ اوـ قـلـورـ
(آـمـ اـرـتـابـواـ، اـرـجـعـونـ، اـرـتـضـ) كـبـىـ اـمـاـ وـقـفـ حـالـنـدـهـ رـاءـ سـاـكـنـهـ اـيلـهـ كـسـعـرـهـ
آـرـاسـنـدـهـ حـرـفـ اـسـتـعـلـادـنـ بـرـىـ سـاـكـنـ اوـ لـوبـ وـاقـعـ اوـ لـسـهـ تـفـخـيمـ
وـترـقـيقـ دـهـ خـلـافـ وـارـدـ اـمـامـ اـبـنـ الجـزـرـىـ نـشـرـنـدـهـ وـصـلـ حـالـنـهـ قـارـابـ
(عـينـ القـطـرـ) دـهـ تـرـقـيقـ (مـنـ مـصـرـ) دـهـ تـفـخـيمـ اـخـتـيـارـ اـيـمـشـدـرـ مـبـتـدـيـهـ
لاـزـمـ اوـ لـانـ بوـقـلـرـ درـ

فصل لـفـظـةـ اللهـ حـكـمـ بـيـانـنـدـرـ هـرـ فـخـانـ اللهـ لـفـظـيـ نـكـ
آـلدـنـدـهـ اـتـورـ يـاـكـهـ اوـسـتـ كـلـسـهـ اللهـ لـفـظـنـ قـالـونـ اوـ قـمـقـ وـاجـبـدرـ
(رـسـوـلـ اللهـ عـنـدـ اللهـ) كـبـىـ واـكـرـ آـسـتـ اوـ لـسـهـ تـرـقـيقـ يـعـنـيـ نـچـکـهـ اوـ قـمـقـ
واـجـبـ وـتـيـوـشـ اوـ لـورـ (بـالـلـهـ لـلـهـ) كـبـىـ

فصل استـفـالـهـ حـرـفـلـرـيـنـ تـرـقـيقـ وـاجـبـدرـ اـمـاـ الفـاءـ ماـ قـبـلىـ
حـرـوفـ تـفـخـيمـ دـنـ بـرـىـ اوـ لـسـهـ تـفـخـيمـ وـاجـبـدرـ (صـرـاطـ طـاهـرـ، قـالـ) كـبـىـ
واـكـرـ حـرـوفـ تـرـقـيقـدـنـ اوـ لـسـهـ تـرـقـيقـ اـيـدـيـلـورـ (مـالـكـ، اـيـاـكـ) كـبـىـ
خـصـوصـاـ بـوـ اـسـتـفـالـهـ حـرـفـلـرـيـنـ قـالـونـ اوـ قـمـقـدـنـ صـاقـلـانـتـوـبـ نـچـکـهـ اوـ قـوـرـغـهـ
اجـتـهـادـ تـيوـشـلـىـ درـ مـثـلاـ (الـحـمـدـ، اـعـوـذـ، اـهـدـنـاـ، اللـهـ) كـبـيـلـرـدـهـ هـمـزـهـ دـهـ وـدخـىـ
(الـلـهـ، لـنـاـ، عـلـىـ، وـلـيـتـلـفـ، وـلـاـ لـضـالـيـنـ) كـبـيـلـرـدـهـ لـامـدـهـ وـدخـىـ (الـمـضـوـبـ)
حـرـفـلـرـ بـذـاـ) حـرـفـلـرـ بـذـاـ) حـرـفـلـرـ بـذـاـ) حـرـفـلـرـ بـذـاـ)

استـفـالـهـ حـرـفـلـرـيـ
(انـشـرـ حـدـيـثـ)
عـلـمـكـ سـوـفـ
تجـهـزـ بـذـاـ)
حـرـفـلـرـ بـذـاـ)

مَرْض، رَمَضَانَ، مَحْمَصَة) كَبِيلَرَدَه مِيمَدَه وَدَهْيَ (بَرْق، بَاطِلُ، بِهِمْ، بَنْدَى)

كَبِيلَرَدَه بَادَه وَهِمْ بَوْ (جِيم) (بَا) كَبِيلَرَدَه جَهْر وَشَدَه صَفَتَلَرِينِي حَفْظ اِيتَمَكْ
وَاجِبَرَ (حُبْ، الصَّبِرِ، رَبُوبَه، حَجَّ، الْفَجَرِ، اِجْتَسَتْ) كَبِي وَهَرُوف قَلْقَلَه دَه
قَلْقَلَه نِي اَطْهَار اِيتَمَكْ خَصُوصَه وَقَفْ حَالَنِدَه اوَلسَه وَاجِب اوَلُور (مِنْ
مَسَدْ، اَذَا وَقَبْ، فَارَغَ) كَبِي وَهَمْ (خَصَصْ، الْحَقْ، اَحْطَهْ) كَبِيلَرَدَه

حَافْ (مَسْتَقِيمْ، يَسْطُوا، يَسْقُوا) كَبِيلَرَدَه سِينَه نِي (جَبَاهُمْ عَلَيْهِمْ) كَبِيلَرَدَه

هَافْ اَطْهَار وَآچِيق اِيتَمَكْ وَاجِب اوَلُور (وَاسْتَعْلَا) حَرْفَلَرِينِي خَصُوصَه

بُونَلَرَدَن اَطْبَاق حَرْفَلَرِينِي فَالَّوْن اوَفَقَه وَاجِب اوَلُور (فَالَّ عَصَنْ)
كَبِي اَسْتَعْلَا حَرْفَلَرِي يَدِيدَر (خَصْ ضَغْطَ قَطْ) در اَطْبَاق حَرْفَلَرِي

بُونَدَن دُورَت حَرْفَرَد (صَاد، ضَاد، طَاء، ظَاء، دَر) وَدَهْيَ ذَال اِيلَه سِينَه
اِنْفَتَاح صَفَتَنِي اَطْهَار اِيتَمَكْ وَاجِبَرَ تَاهَه (مَهْدُورَا) (مَهْمُورَا) كَبِي

(عَسِي) (عَصِي) كَبِي اوَلَمِيه وَهَمْ كَافْ اِيلَه تَادَه شَدَه صَفَتَنِي اَطْهَار
وَرْعَاهِه وَاجِبَرَ (تَنْتَوْيِ، فَتَنَّه، شَرْكَمْ) كَبِي تَاهَه (نَاهَه) (سِينَه) كَبِي

وَكَافْ صَانَكَرَاه اوَلَمِيه وَهَمْ هَرْ سَاكَن اوَلان يَرَدَه سَكُونَه هَرِيَص
اوَلَوب سَكُونَه نِي آچِيق اِيلَوب حَرَكَه كَبِي اِيتَمَكَن صَاقَلَانِه

وَاجِبَرَ غَلَه اوَلَمِيه

فَصَلْ تَسْهِيل بِيَانَنِدَه در مَعْلُوم اوَله كَه تَسْهِيل عَلَمَاء قِرَاءَه

فَأَشَنَدَه هَمْزَه نِي هَمْزَه اِيلَه السَّفْ يَاخُود اوَ يَاخُود يَا آرَاسَنَدَه تَلْفَظ

اِيتَمَكَه دِيرَلَر (أَئْنَدَرْتَهْم، أَؤْنَبِئَكْم، أَئْنَ ذِكْرَم) دَه اوَلان

ایکنچی همزه کبی و بو تسهیل امام حفص قرائتنده قرآن کریمده یدی
یرده کامشدۀ سوره انعامدۀ ایکی یرده (اللّهُ كَرِيْمٌ) و سوره یونسده
بر یرده (اللّهُ أَذْنَ لَكُمْ) وایکی یرده (الآن و قد كنتم، آلان و قد عصیت)
و سوره نملده (الله خیر) و سوره فصلت ده (أَعْجَمِيْ) او لکی آلتیندۀ
ایکی تورلی قرائت وارد بری تسهیل یعنی همزه الف آیله الف
آراسندۀ او قومق ایکنچی مد لازم او زره مد ایتمک دره اما اعجمی ده
فقط تسهیل در بشقه یوقدر

حُفْصٌ مل اماله واختلاس بیانندۀ در معلوم اوله که (اختلاس)
بر حرفنک حرکتی نک کوبرا کنی ایتب آزینی فالدرمی در و بو اختلاس
امام حفص قرائتندۀ کلام مجید ده بر یرده سوره یوسف ده (لَا تَأْمَنَا) ده
کامشدۀ وبوندۀ ایکی تورلی او قمقد وارد بری ادغامسز نون اولی نک
ضمۀ ستدن ثلثان قدرینی ایتب ثلث قدرینی ترك ایتمکدر بولیه
او قماقنی اختلاس دیرلر و بری ادغام ایله اشمامدر یعنی نونلری بری
برینه ادغام ایدوب نون اولی نک اصله اتورو لی او لدیغیمه اشاره
ایتمکدر و اشمام اتورو لی حرف تلفظ بعدندۀ ایکی ایننی بری برینه
قابلاب اورته ده بر آز آچقلف فالدرب کویا اتورو نی تلفظ ایدار کسی
اشارة ایتمک در بو اشمام اتورو اولان حرکتنه مخصوص صدره اماله الفنی
الف ایله یا آراسندۀ تلفظ ایتمک در اکر الف طرف غالب اولسه
اما له صغری اولور و اکر یا طرف غالب اولسه اماله کبری اولور
بو اماله کبری کلام قدیمده حفص قرائتندۀ بر یرده سوره هودده

ادغام ایله
اشمام سز و با
خود اظهار ایله
اختلاس سر
او قمقد خطادر
البنه تعلم
لازم در و منه

(بِسْمِ اللَّهِ الْجَلِيلِ) کلمه شدر یعنی مجریهاده را صونکنده اولان الفی الف آیله یا آراستنده یا طرفی غالب ایدوب او قمقدز بوجالبه رافی ترقیق لازم در بس بین الناس فتح را و تفحیم ایله و یاخود کسر را و ترقیق ایله او قمقد شافع او لسه ده صرف خطادر اجتناب واجدر.

باب ثامن کیفیت وقف و سکته بیانند در بو با بن ایکی فصل وارد در فصل کیفیت وقف بیانند در وقف آوازن وهم صولوفی کسماكدر معلوم اول که آننک او زره تو قنای تو رغان حرف ده ساکن اولق اصل در یعنی سکون ایله تو قنامق تیوشدر او لد هر کتلی او لسه ده اکر او لمه حرکتی او تور او لسه و حرف اخیر نک ما قبلی حرف مد او لسه و قنای او جوجه جائز در سکون اشمام و روم در (قل هُوَ اللَّهُ أَحَدُ، اللَّهُ الصَّمَدُ)

کبی روم حرف نک حرکه سی نک اقلنی که ثلث قدر در تلفظ ایتمک در بوروم انور ایله آست اولان حرکه یه مخصوصدر و بوروم حالت اخیر کلمه تنوین او لسه تنوینی اسقاط اید بیلور و دخی روم ایله اشمام هر ایکسی علماء فاشنک مستحبدر و اکر حرکه سی آست او لسه ایکی وجه جائز او لور سکون و روم در (بُضُّرْ مِنَ الْأَمْرِ) کبی واکر فتحه او لسه سکون دن بشقه جائز او لماز (هَيَّتَ لَكَ) کبی اما ماقبل اخیر حرف مد یا حرف لین دن بری او لوب اخیر کلمه انور لی او لسه یدی وجه جائز او لور (نسـتـهـیـنـ) کبی طـوـل توـسـطـ قـصـرـ هـرـ قـایـسـیـ سـکـونـ ایـلـهـ وـهـ طـوـلـ اـیـلـهـ اـشـمـاـمـ وـتـوـسـطـ اـیـلـهـ وـقـصـرـ اـیـلـهـ اـشـمـاـمـ وـیدـنـچـیـ سـیـ رـوـمـدـرـ وـاـکـرـ مـکـسـورـ او لسه دورت وجه جائز او لور (یـوـمـ الدـینـ، مـنـ خـوـفـ) کـبـیـ طـوـلـ توـسـطـ قـصـرـ مـعـ السـکـونـ دورـ دـنـچـیـ سـیـ رـوـمـدـرـ وـاـکـرـ اوـسـتـلـیـ اوـلـسـهـ اوـجـ وـهـ جـائزـ

اولور (الْعَالَمِينَ لَا خِيَرَ) کبی طول نوسط قصردور و اکر وقف دن
 اول آخه کلمه ساکن او لسه روم واشمام کامز بلکه فقط سکونه وقف
 آیدیلور (تنبیه) امام حفص قراءتنده حالت و قفله یدی کامه ننک
 آخرینه هیچ حرفدن بدل اولمای الف زیاده آیدمشدر الف ایله
 وقف آیدیله وصل ده الفی ترک آیدیله بری (انما) لفظیدر ایکنچی سوره
 کهفل (لکنا) لفظیدر اوچونچی (الظُّنُونَ) لفظیدر دور تاجی (الرَّسُولُونَ)
 لفظیدر بشناچی (السَّبِيلَ) در بو اوچی سوره احزاب در آلتاجی (سَلاَلَةً)
 در یونچی اولکی (قَوْارِيرَ) در بو ایکسی سوره انسانک دور*

فصل سکته بیانندا در سکته آوازنی صولودن بشقه کسم اکدر
 معلوم اوله که سکته زمانی وقف زمانندن آز واقلدر اما وقف زمانی
 صوالو آلاچق قدر زماندر بو سکته امام حفص قراءتند کلام مجیده دورت
 یرده کامشدتر بری سوره کهفل (عوجا) ده تنوینی الفه آلماشدر اوب
 الف اوزرینه در وبری سوره یس ده (من مرقدنا) ده الف اوزرینه در
 وبری سوره قیامده (من راف) ده نون اوزرینه در وبری سوره تطهیف ده
 (بل ران) ده لام اوزرینه در ودختی معلوم اوله که عاصم قراءتند یلدی
 یرده وصلان وهم وتنی هالن هاء سکته کامشدتر (لم یتسنه، واقتده وکتابیه،
 وحسابیه، ومالیه، وسلطانیه، وما در یک ماهیه) ده اولکی سی سوره بقره ده
 ایکنچی سی سوره انعامه ماهیه سوره قارعه ده قالانی سوره الحافظه دور
 (تنبیه) و من کور سکته ارجائز در بس الحمد ده دال اوزر دلله دهها اوزره الرحیم ده

میم اوzerه مالک ده ایاک ده کاف اوzerه المغضوب ده با اوzerه شیطان
اسملری سوره فاتحه ده ذکر ایدلماسون دیو سکته قیلمق و هم بشقه
یر لردہ هیچ روایت اولمای نوروب سکته ایتمک الوغ خطادر بیک
صاقلانیق لازم در .

خاتمه

یدی روشنی قراءت رسول الله صلی الله علیه وسلم دن توانی طریقیله
ثابت در و هر قایوسی قطعاً و یقیناً کلام الله در مذکور یدی روشنی
قراءت تعلیم برله یدی امام مشهور او لمشدر آنترغه (قراء سبعه)
(ائمه سبعه) دیر لر و هر قایونزک مشهور اولان ایکی راوی سی وارد ره .
امام اول مدینه منوره قاری سی ابو رویم نافع بن ابو نعیم در س ۶۹ انه
مدینه ده وفات در رحمه الله ایکی راوی سی مشهور در اول (قالون)
اسهی ابو موسی عیسی بن مینادر س ۵۰ انه مدینه ده وفات راوی ثانی
(درش) اسهی ابو سعید عثمان بن سعید در س ۹۷ انه مصر ده وفات امام ثانی
مکه مکرمه قاری سی أبو معبد عبد الله بن کثیر در س ۱۲۵ انه مکده ده وفات
ایکی راوی سی مشهور در بری بزی در اسمی ابو الحسن احمد بن محمد
آخری قبده ده اسمی ابو عمر محمد امام ثالث بصره قاری سی ابو
عمرو بن العلاء المارنی در س ۵۵ انه کوفه ده وفات بر راوی سی ابو عمرو
حفص بن عمر الدوری در راوی ثانی ابو شعیب صالح بن زیاد السوسی
امام رابع دمشق قاری سی عبد الله بن عامر س ۱۸ انه دمشق ده وفات
بر راوی سی هشام بن عمار الدمشقی آخری عبد الله بن احمد بن بشر
بن ذکوان در امام خامس کوفه قاری سی ابوبکر عاصم بن ابی النجود
س ۱۹ انه کوفه ده وفات راوی اولی ابوبکر بن عیاش آخری حفص

بن سليمان در ولايتمزد و اکثر بلاده او شبو حفص قرآن شایع او لمشد
 امام سادس کوفه قاری سی حمزة بن حبیب در ۱۵۸ امـ هـ ملوان ده وفات
 راوی اولی خلف بن هشام البزار آخری خلاد بن خالد در امام سایع
 کوفه قاری سی عبد الله بن حمزة النحوی الکیساوی در ۱۸۹ امـ هـ ری
 قریه لرندن انبویه قریه سندہ وفات راوی اولی لیث بن خالد راوی
 آخری ابو عمر حفص الدوری در رحمهـم الله تعالیـ رحمة
 واسعة وجزاهم عنا خيرا
 ﴿ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عَبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى﴾

﴿ فَاوْكَةٌ مِّهْمَهٌ ﴾ قال ابو السعود رحمةـم الله تعـ علم التجوید فرض عین
 لكل من يقرأ القرآن وقال غيره ان التجوید واجب على كل من يقرأ القرآن
 كيـفـما كان لـانـه لا رخصـةـ في تغيـيرـ لـفـظـ القرآنـ وـتـعـوـيـجـهـ وـايـجادـ اللـعنـ
 سـبـبـلـاـلـيـهـ الاـعـنـدـالـضـرـورـةـ قالـ تـعـالـىـ قـرـانـاـعـرـبـاـغـيرـذـىـ عـوـجـ كـذـاـ فـىـ
 النـشـرـ الـكـبـيرـ قالـ اـبـنـ حـجـرـ اـعـلـمـ انـ كـلـاـ اـجـمـعـ القرـاءـ عـلـىـ اعتـبارـهـ مـنـ
 مـخـرـجـ وـمـدـ وـادـغـامـ وـاخـفـاءـ وـاظـهـارـ وـغـيـرـهـ وـجـبـ تـعـلـمـهـ وـحـرـمـ مـخـالـفـتـهـ
 كـذـاـ ذـكـرـهـ عـلـىـ القـارـيـ وـقـالـ الـامـامـ الـبغـوـيـ عـلـىـ رـحـمـةـ اللهـ القـوـيـ فـيـ مـقـدـمـةـ
 تـفـسـيـرـهـ مـعـالـمـ التـنـزـيلـ اـعـلـمـ انهـ لاـ شـكـ انـ الـاقـمـةـ كـمـاـ هـمـ مـتـعـبدـونـ الـىـ
 مـكـلـفـونـ مـأـمـرـوـنـ بـفـهـمـ مـعـانـيـ الـقـرـآنـ وـإـقـامـةـ حدـودـهـ كـذـلـكـ هـمـ مـتـعـبدـونـ
 بـتـصـحـيـحـ الـفـاطـهـ وـإـقـامـةـ جـرـوـفـهـ عـلـىـ الصـفـةـ الـتـنـلـقـةـ مـنـ اـئـمـةـ الـقـرـآنـ الـمـتـصـلـةـ
 بـالـحـضـرـةـ الـنـبـوـيـةـ الـاـ فـصـحـيـةـ الـعـرـبـيـةـ الـتـيـ لـاـ يـجـوزـ مـخـالـفـتـهـ وـلـاـ
 الـعـدـولـ عـنـهـاـ الـىـ غـيـرـهـ وـالـنـاسـ فـيـ ذـلـكـ بـيـنـ مـحـسـنـ مـأـجـورـ وـمـسـئـ

آثم او معذور من قدر على تصحيح كلام الله تعالى باللغة الصحيح العربي الفصيح
وعدل الى اللغو الفاسد العجمي او النبطي القبيح استغناه بنفسه واستبدل ادا
برأيه وانكلا على ما الفه من حفظه واستنكارا عن الرجوع الى عالم يوقفه
على تصحيح لغظه فانه مقصري بلاشك وآثم بغيره واما من كان لا يطأ عه لسانه
او لا يجد من يهديه الى الصواب فان الله تعالى (لا يكلف نفسا الا وسعها)
لكن يجب عليه جهده (لعل الله يحدث بعد ذلك امرا) كذلك في النشر
الكبير وكل ذلك في خزينة الاسرار

(فائده) بزيم ديار مزده خلق آراسنه بعض حروف عرب كبي
تلفظ قيله مز ديب افواه مشائخ ثقه دن آلمى وبلكه اصلا آلورغه قصد
قيلماي مجرد او زينتك بعض كتاب رساله لرغه مراجعت ايله بلدى
ايله عمل ايدارار مثل ضادنى ظا ياخود زاء فارسيه تلفظ ايتمنك كبي
وبواسله عمل خطادر زيرا حرف لرنك آراسنه قرب مخرج اولوب
فساد معنى او لمسه نماز فاسد او لمزسهده لكن مخرج ايله معنى افساد
اولورسه ابو مطیع وجماعة من المشائخ رحمهم الله واكثر استاذينا قول لريگا
بناه فاسد او لور وآخر مخارجه بعد و معناه تغيير اولورسه اول
تبديل ايديكى كامه ولغطا قرآن ده موجود او لمزسهه بالاتفاق فاسد او لور
وآخر موجود او لورسه فاسد او لمز ديمشلر مثل عليم او زينيغه عظيم
او قميق حليم او زينيغه حكيم او قفق كبي . بونلر كأسى نجم الدين عمر
النسفي ننك كتاب زلة القاري نام رساله جليله سنده مسطور در وباشقه
كتاب لرنك باب زلة القاري سينه مراجعت ايديلسون .

فَأَئِدْهُ تَذَوِّبْنَ وَنَذَنْ مَخْفَةَ يَرْلَزَنْهَ صَانِكَغْرَاؤْ كَافْ وَيَاخُودْ أَصْلَا
 اَخْفَا اِيتَمَى نَونَنْ مُخْرِجَنَنْ تَلْفَظَ وَيَاخُودْ بَشَقَهَ رُوشَچَهَ لَسَانَنْ دَفَلْ
 دَارْ قِيلَوبْ تَلْفَظَ قَوَاعِدْ تَجْوِيدَهَ وَحْرُوفَ عَرَبِيَهَنَنْكَ خَارِجَنَنْ اوَلَدَغَنَنْ
 قَرَآنْ عَظِيمَ الشَّائِنِ اِنْزَالَ اِيَّدَلَانْ رُوشَچَهَ اوَقَمَائِي خَلَافَچَهَ اوَقَمَدَرْ
 مَوْلَانَا عَلَى الْقَارِي شَرَحَ الْبَزَرِيَهَ « قَالَ الْبَيْنَى وَحْقِيقَةَ الْاَخْفَاءِ اَنْ
 تَذَهَّبَ ذَاتُ النَّوْنَ مِنَ الْلَّفْظِ مَعَ بَقَاءِ صَفَةِ الْغَنَّهِ » دِيَورَ غَيْثَ النَّفْعِ
 صَاحِبِي « وَمُخْرِجُهُمَا مَعْنَوْنَ مِنَ الْحَيْشُومَ فَقَطْ وَلَا حَظَ لَهُمَا مَعْنَوْنَ فِي الْفَمِ لَانَهُ
 لَا عَمَلٌ لِلْسَّانِ فِيهِمَا حِينَئِذٍ » دِيَورَ الرَّعَايَهَ صَاحِبِي « وَمُخْرِجُ النَّوْنَ
 وَالْتَّذَوِّبِ الْمُخْفَيَيْنِ لِيَسِ الْاَحْيَشُومَ وَلَا عَمَلٌ فِيهِمَا حِينَئِذٍ لِلْسَّانِ اَصْلَا
 فَلِيَسِ بَيْنَ الْعَيْنِ وَالْكَافِ فِي عَنْكَ الْاَغْنَهَهُ مُجَرَّدَهَ » دِيَورَ بَوْ الرَّعَايَهَ
 صَاحِبِي مُحَمَّدُ الْمَكِيِّ درِ عَلَمِ تَجْوِيدِهِ اِبْتَدا تَأْلِيفِ اِيتَكَانَ كَشِي درِ رَحْمَهِ
 اللَّهِ تَعَالَى خَزِينَهُ الْاَسْرَارِ صَاحِبِي السَّيِّدِ مُحَمَّدِ حَقَّيِ اِفتَنَى رَحْمَهُ اللَّهِ
 كَتَابَنَهُ « اَنَّ اَسْمَ الْاَخْفَاءِ مُوجَدٌ كَالْعَنْقَاءِ فِي السَّنَةِ زَمَانَنَا هَذَا وَحْقِيقَةَ
 اَدَاءِهِ مُفَقُودَهُ فِي الْاَفْوَاهِ الْاَمِنِ وَفَقَهَ اللَّهُ تَعَالَى لَادَاءِهِ وَرَأَيْتَ اَكْثَرَ اَهْلِ
 اِسْلَامِيَّوْلَ وَالرُّومِ وَمَصْرُ وَالْقَاهِرَهُ وَاهْلَ مَكَهُ وَالْمَدِينَهُ الْمُنْوَرَهُ عَلَى سَاكِنَهَا
 اَفْضَلُ الصَّلَوةِ وَاتَّمُ التَّسْلِيمَاتِ يَقْرُؤُنَ الْاَخْفَاءِ عَلَى صُورَةِ الْاَدَغَامِ مَعَ
 الْغَنَّهِ فِي غَيْرِ مَحَلِّهَا مُثْلًا اَذَا قَلَتْ عَنْكَ فَانْظُرْ إِلَى لَسَانَكَ كَيْفَ يَعْتَمِدُ
 عَلَى مُخْرِجِ الْكَافِ قَبْلَ اَنْ تَلْفَظَ بِهَا فَامْسِكْ اَنْفَكَ عَنْ اَدَاءِ الْاَخْفَاءِ
 قَبْلَ اَنْ تَتَكَلَّمَ بِكَافِ الْحَطَابِ فَانْ خَرَجَ الصَّوْتُ مِنْ فَمِكَ فَهُوَ الْاَخْفَاءُ
 وَالْاَفْخَطَاءُ فِي اَدَاءِ الْاَخْفَاءِ ثُمَّ تَأْخُذُ هَذَا الْكَافِ فِي الْخَارِجِ قَبْلَ كَافِ
 الْحَطَابِ فِي عَنْكَ عَلَى صُورَةِ الْاَخْفَاءِ فِي اِعْتِقَادِكَ وَلَسَانَكَ مُلْصَفُ الْمُخْرِجِ

الكاف فيحصل منه كاف متصف بالغنة فقال الشاعر محمد بن الجزر فذلك
 الكاف كاف صمأ يستعمل في لسان الترك يقال اسم الف بنك وقال مد
 برکوى في وصاياه بمحقيرك آكلد يغى وايضا تحصل هذه الكاف الصماء
 من الاخفاء عند القاف وذلك الكاف زائد على المروف العروبية فيقرأ
 القرآن مخلوطا بالمرور الاعجمية فذلك حرام على الاتفاق فالقرآن عربي
 غير ذي عوج متصف بذاته ولا يشبه كلام الغير وكذا تحصل هذه المروف
 المهملات عند سائر حروف الاخفاء ونصف الحرف عند الميم المخففة
 والحاصل من كلامهم ان الاخفاء اعدام ذات النون الساكنة بالكلية وفي
 الميم اعدام ذات الميم في الجملة قبل النطق بالياء وفي الاتقان والجواهر
 المكللة اداء الاخفاء والاقلاب والادغام والاظهار والنغميم والترقيف والامالة
 واجب وناركها آثم وانكارها كفر وكذا في لطائف الاشارات للقسطلاني «
 دبور وقال ساقلى زاده صوت الاخفاء يشبه المدة المخارجة من الجوف
 ولكن استاذنا يحذرنا في اداء الاخفاء عن النطويل انتهى اذا قرئ الحرف
 بالفتحة انفتح الفم ولذا تسمى فتحة اذا قرئ بالكسر انكسر الفك
 الاسفل ولذا تسمى كسرة اذا قرئ بالضم انضم الشفتان ولذا تسمى
 ضمة فليحذر القارى عن تبديل حكم حركة واجراه في حكم حركة اخرى
 كما يفعله جمالة القراء مثل الله، ولا الضالين، والرحمن، فانهم يضمون افواهم
 فيتغير حكم الفتحة الى مرتبة الضمة وكذا اهدنا الصراط فيتغير حكم
 الكسرة في الصاد الى الضمة ونحوها كذلك في خزينة الاسرار

﴿ ا خ ط ا ر ﴾

بو کتاب عاجزانهمی تأثیرده مراجعت و مطالعه ایلدکم واخذ ایند کم
کتابلر بونلدر *

- ١ الشر الكبير للإمام ابن الجزرى رحمة الله
  - ٢ شاطبىء مع شرحها مبرز المعانى وابن الفاصل
  - ٣ المقدمة الجزرية المشهورة مع شرحها لمولانا على القارى
  - ٤ الحواشى الازهرية شرح الجزرية لمولانا خالد الوقاد الازهرى
  - ٥ غيث النفع في القراءات السبع
  - ٦ تحفة الأطفال مع شرحها فتح الأفوال كلاماً لسليمان الجمزورى
  - ٧ الدر البتيم لمير على مع شرحه المسمى بدر العارفين
  - ٨ شرح الجزرية لشيخ الإسلام زكريا الانصارى
وسائر تركى رساله لردن هم اخذ وانتخاب ایدلشدتر *
-